

[Peter Larsen.]

var alene dikteret af, at vi ønskede, at der skulle være så lige vilkår som muligt på disse områder.

Den højtærede minister ville gerne i udvalget oplyse om administrationsudgifterne, og det vil jeg takke for. Men samtidig gjorde ministeren den bemærkning, at han ikke håbede, at min tanke om en fuld ligestilling med hensyn til det offentlige tilskud — jeg tænker her på administrationsudgifterne — skulle realiseres. Det er jeg i og for sig ked af, for når man nu har bygget enhedsordningen så langt frem, som man har gjort, også længere, end vi fra venstres side kunne ønske, synes jeg, at på de felter, hvor man har lov til fortsat at virke, må det være under fuld ligestilling. Når jeg gjorde den bemærkning, at vi ikke ville røre ved jernbanelægernes specielle forhold vedrørende frirejser, er der hermed givet en indrømmelse til disse specielle forhold. Men hvis det viser sig — og det var det, jeg spurgte om — at statsbanernes tilskud til administrationen her beløber sig til over en halv mill. kr., synes jeg nok det er tilskud af en størrelsesorden, som betinger, at vi må se lidt nærmere på disse spørgsmål og overveje, hvilke veje vi må gå for at nå den ligestilling, der er vort mål.

Dernæst kom den højtærede minister med den interessante udtalelse vedrørende sygekassernes pjece, at ministeren ikke i socialministeriet havde set pjecen, men at han havde set den og — jeg tror nok, den højtærede minister brugte det udtryk: læst den som borger i Roskilde. Det er ret interessant, for det, jeg efterlyste, var jo ikke alene ministerens, men også Roskildeborgerens syn på, hvordan denne pjece var udformet. Nu er det jo så let at dække sig ind under, at man ikke har studeret den; men mon ikke ministeren har lagt mærke til den presseomtale, der har været af disse ting, og mon ikke det har foranlediget ministeren til at kigge lidt nærmere på, om disse pressemeddelelser var rigtige? Da jeg lægger megen vægt på, hvad den højtærede minister har at sige i denne sag, håber jeg stadig på, at han, åbent som det ærede medlem hr. Mørk, vil stå op og beklage og på rette sted gøre opmærksom på, at der havde indsnegget sig en fejl, som er dybt beklagelig,

når den ses på baggrund af hele debatten om vor sygekassepolitik.

Ninn-Hansen: Det ærede medlem hr. Mørk har ganske ret i, at der i sygeforsikringskommissionen var enighed om, at det ville være rigtigt, at der blev udsendt en meddelelse om det nærmere indhold af den nye lov, når en sådan engang blev vedtaget. Det er også det, der, så vidt jeg kan forstå, er sket med sygekassernes udsendelse af den pågældende pjece, og det skal selvfølgelig ikke bebrejdes sygekasserne, at de giver en orientering. Det eneste, der bebrejdes sygekasserne i denne forbindelse, er, at der er givet en urigtig orientering. Det ærede medlem hr. Mørk har indrømmet, at det var en urigtig orientering. Det ærede medlem sagde det på en måde, så jeg kun kan glæde mig over hele den redelige måde, hvorpå han gav udtryk for, at der var sket en fejl, som sygekasserne beklager. Men når det ærede medlem selv gør opmærksom på, at det ikke er nogen tilfældighed, at denne pjece udsendes, men at man har fundet det hensigtsmæssigt, at det sker, undrer det mig, at den højtærede socialminister ikke har været mere interesseret i pjecens indhold, end at det har været en tilfældighed, at den højtærede minister har set det. Det ville dog have været rimeligt, om den højtærede minister straks havde reageret, da han blev oplyst om, at indholdet ikke var rigtigt, og at det ikke skulle være nu — lang tid efter — at der kommer en beklagelse. Jeg synes, det ville have været den højtærede ministers opgave at foranledige en rettelse udsendt for længe siden ved en henvendelse til sygekasserne herom.

Det ærede medlem fru Grethe Philip ønskede ikke ved denne lejlighed at drøfte sygeforsikringsloven, og det skal jeg ikke bebrejde det ærede medlem. Det kan der måske blive lejlighed til ved anden behandling, hvis vi da ikke forinden har fundet en ordning, der gør forholdene for fortsættelseskasserne mindre uheldige, end de er i øjeblikket. Det ærede medlem afviste ikke min anmodning om i det udvalg, der bliver nedsat til behandling af dette lovforslag, at behandle spørgsmålet om fortsættelseskassernes stilling. Jeg regner med, at jeg kan tage det som et tilsagn fra det ærede